

Katechumeni v naší farnosti

Ve školním roce 2025/2026 se připravuje na svůj křest skupina šesti zájemců. Uvnitř tohoto dvoulistu se o nich můžete dočíst pár informací.

Provázejme je svou modlitbou, aby jejich příprava dozněla k rozhodnutí přijmout iniciační svátosti a vydat se ve svém životě cestou Kristova evangelia.

Završením jejich přípravy bude přijetí svátostí křtu, biřmování a eucharistie o Velikonoční vigílii 4. dubna 2026.

Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."

(Mt, 28, 19 – 20)

Jmenuji se Michaela Buriánková Vais

Je mi 53 let.

Jsem grafik designer a učím na středních školách, různé umělecké obory a polygrafickou technologii.

Mám ráda design, kaligrafii, typografii a umění obecně.

Křest považuji za další krok sblížení se s Bohem.

Jmenuji se Šimon Albert Buriánek, je mi 18 let, studuji na gymnáziu a křtem bych se chtěl stát plnohodnotným křesťanem.

Chodil jsem na církevní základní školu a tohle je pro mě krok tím správným směrem.

Jmenuji se Tereza Podlipská, je mi 26 let a od dětství žiji v Plzni. Jsem jedináček, ale díky velké a propojené rodině jsem nikdy neměla pocit samoty. Rodiče mně vždy dávali lásku tak, jak nejlépe uměli, a to ve mně zůstává dodnes.

Život mě přivedl ke zpěvu, muzice a k práci s dětmi. Učím zpěv, sbor a hudební nauku v ZUŠ Kralovice a tahle cesta mě naplňuje radostí. Na koncertech mám pocit, že mohu lidem na chvíli přinést světlo a odlehčení do života a ve škole mě zase baví sledovat, jak děti rostou, vnímají svět po svém a často mě inspirují.

K víře jsem se dostala nenápadně – nejdřív přes dlouholetou kamarádku, se kterou jsem občas zašla na mši. Později mě oslovila hudba, latinské texty na konzervatoři a nakonec i Chvály, které mě hluboce zasáhly. Od chvíle, kdy jsem Bohu začala dávat více prostoru, můj život se postupně zjasňoval. A v těžkých chvílích jsem cítila, že tu nejsem sama.

Většina toho, co mě baví, souvisí s uměním – učím se na saxofon, hraju loutkové divadlo a zároveň je pro mě hudba nejen práce, ale i radost. Velký klid nacházím také v přírodě, kde nacházím sílu, odpočinek a energii.

Jmenuji se Veronika Vlčková,
narozena 27.9.1971 v Plzni.
Vyrůstala jsem jako jedináček.
Vyučila jsem se
prodavačkou v Textilu.
Jsem vdaná, mám dceru a tříletého vnuka.
Měla jsem moc hodné rodiče.
Teď pracuji ve vrátnici na základní škole.
Moje záliby jsou kultura a příroda. K víře mě přivedla
moje maminka, hlavně na konci jejího života.

Jmenuji se Martin Šašek, je mi 27 let a jsem
odjakživa hrdý Plzeňák. Celý svůj život se snažím
pomáhat lidem a vést je k osobní, profesní i finanční
prosperitě, pracuji jako manažer obchodního týmu v
bankovním sektoru mimochodem v bance kterou
před 200 lety založil katolický kněz :) . Ve volném
čase se věnuji hře na hudební nástroje, zpěvu, četbě,
turistice a novým technologiím. K církvi a víře jsem
vždy měl blízko, ale až teď jsem se pro ni opravdu
pevně a vědomě rozhodl.

Jmenuji se Petr Pochman a je mi 28 let. Pocházím ze
středočeské Příbrami, ale domov jsem našel v Plzni, kde
žiji už skoro deset let. Pracuji v Salesiánském středisku –
domově dětí a mládeže na pozici pracovníka v sociálních
službách. Konkrétně tedy v nízkoprahovém zařízení pro
děti a mládež. Velmi rád cestuji, koneckonců i svůj život
vnímám jako jakési putování. Během poznávání krás naší
země a kouzel cizích krajů vždy rád navštěvuji
křesťanské památky, které mě nepřestávají udivovat.
Tento zprvu vnější obdiv se postupem času proměnil v
požadavek vnitřní. V posledních letech jsem začal čím
dál více vnímat svoji potřebu po spiritualitě a tím pádem
se hlouběji zajímat o křesťanství. Bude mi ctí po této
cestě dále pokračovat, spolu s dalšími sestrami a bratry, které tvoří živé křesťanské
společenství.

